

Passe-Partout

A woman dressed as a fairy in a white, ruffled dress and large white wings. She has a long, braided white hairpiece adorned with a large white rose. She is holding a single white rose in her hands. The background is a lush green forest with a cloudy sky.

**Kunst
magazine**

**Jaargang 13
Nr. 1**

Inhoud Passe Partout 13.1

De bloembollen schilders, Anton Koster en George Hitchcock.

Schilders competitie voor professionals en vrije tijd schilders thema 'bloeiende bollenvelden' uitgeschreven door museum De Zwarte Tulp.

Expositie Moed Houden,

positief betrokken bij kunst. Marion Murman en Mérie Rijnberk.

Bella Volen multi talent uit Oostenrijk. Bodypaint.

Alda Hutten keramiek geïnspireerd door Robert Mouseman Thompson.

Lisa Skyheart Marshall Californië, betoverende aquarellen.

Ennio Drost, gedicht.

CarHenge, Nebraska's antwoord op Stonehenge in Engeland.

William Turner. Schilderij 'Het Slavenschip Zong' Massamoord op 133 slaven.

Cement Menagerie. Vader maakt dierentuin van cement voor gehandicapte zoon.

Stargazer (sterrenkijker) 5000 jaar oud beeldje steelt harten van museum bezoekers.

Gerda van de Brug, keramist is dol op vis.

Edvard Munch schilderij "Vampier".

Skelet van Poolse vampier vrouw gevonden.

Ad de Rouw stoeit met gevonden voorwerpen.

Model coverfoto: Arcane.

Arcane als Living Statue.

Zij is ook beschikbaar als gothic/pin-up/fetish burlesque & steampunk model.

<https://www.modelmayhem.com/416796>

Arcane was al eerder het gezicht van de Leerdamse Kunst Vierdaagse.

Fotografie: Antony Swiderski. <https://antonyswiderski.nl>

De Bollenschielders

De Bollenvelden een streek om in te lijsten

Pal achter de stevige duinenrij die het lage land moet beschermen tegen de grillen van de Noordzee, ligt de Bollenstreek, een tot verbeelding sprekend gedeelte van Holland.

Een streek om in te lijsten als een schilderij, is een vaak gehoord compliment.

Daar op de gronden die eeuwen geleden op de zee zijn veroverd, staan elke lente vele miljoenen, bol bloemen, tulpen, hyacinten en narcissen in bloei. Een fascinerend schouwspel dat al generaties lang talloze bezoekers naar deze streek doet trekken.

Onder deze schare bevinden zich ook heel wat kunstschilders, van wie velen inspiratie hebben geput uit het in menig opzicht zeer opvallende kleurspel dat de natuur daar in het voorjaar opvoert.

Amerikaans bloembollen schilder
George Hitchcock had zijn atelier in
een klein dijkhuisje in Egmond aan Zee.

De schilders van de Bollenstreek waren niet alleen Hollanders. Ook Amerikaanse kunstschilders wisten de Bollenstreek te waarderen. Een van de Amerikanen die het actiefst is geweest in de Bollenstreek was George Hitchcock (1850-1913) Hij had een klein dijkhuisje in Egmond aan Zee.

George Hitchcock. Het Hollandse bruidje

George Hitchcock. Het bloemen meisje

Anton L. Koster - Rijnsburg

Anton L. Koster

In 1887 verscheen er in het Amerikaans tijdschrift 'Scribers Magazine' een artikel over Hitchcock waarin hij zijn voorkeur voor Holland uitlegt:

'Holland is het meest harmonieus van alle landen. Het is pittoresk. De zee en haar grootste charme, de atmosfeer. Het is er vaak uiterst helder, zo zonneshijn helderheid is. De schaduwen zijn nooit de grove, violette plekken van de zuidelijke zon, nooit is het blauw van de luchten als metaal. De helderheid is altijd diffuus, ook in de schaduw. En hoe scherp de zon ook is, de toon is altijd fijn'

Anton Koster maakte het bloembollen schilderen tot zijn specialisme.

De bloeiende bloembollenvelden in de Bollenstreek, uniek in de wereld, waren Anton Koster (1859-1931) grootste inspiratiebron: hij maakte het schilderen ervan tot zijn specialisme. Vanuit zijn woonplaats Haarlem, later Heemstede, trok Koster jaarlijks in april-mei de Bollenstreek in om de bloeiende velden ter plekke vast te leggen. Het karakter van de streek komt in zijn werk natuurgetrouw terug: het rood, geel, blauw en wit van de bloeiende velden, de beukenhagen eromheen, de mensen die aan het werk zijn; op de achtergrond de boerderijen en de kerktorens van de dorpen.

Koster bereikte een meesterlijk evenwicht tussen een nauwgezette weergave van de Bollenvelden en een ongedwongen, impressionistische schilder toets.

De laatste grote expositie van Koster was een herdenkingstentoonstelling die in 1959 werd gehouden. In de decennia daarna is zijn werk onderschat en op de achtergrond geraakt. Dankzij nieuwe publicaties over de Bollenschielders is Koster's werk weer sterker in de belangstelling en groeit in het algemeen de waardering voor kunstenaars die oog hadden voor de schoonheid van de Bollenvelden vanaf het einde van de 19e eeuw.

George Hitchcock.

Kleurenpracht - Schildercompetitie 2023

thema: bloeiende bollenvelden

georganiseerd door museum de Zwarte Tulp

Essenlaan - Nicoline-Heemskerk

Kleurenpracht

Ieder voorjaar is de Bollenstreek een waar paradijs voor kleurenliefhebbers en wordt het door talloze schilders op doek vastgelegd. Iedere schilder heeft zijn eigen accenten aangebracht in zijn eigen stijl. Naast grote impressionisten als Vincent van Gogh en Claude Monet legden ook Duitse (zoals August Lüdecke-Cleve) en Amerikaanse (zoals George Hitchcock) schilders de kleurenrijkdom op doek vast. De schildercompetitie 'Kleurenpracht' wordt jaarlijks georganiseerd door [Museum de Zwarte Tulp](#) in Lisse.

Het nodigt iedere kunstenaar (professioneel of amateur) uit om een eigen impressie van de schoonheid en de kleuren rijkdom van onze streek weer te geven. De kleurenrijkdom waarvan de grote Monet verzuchtte dat die gékmakend was.

“Zoveel kleur, hoe krijg ik dat van mijn palet af?”

Schildercompetitie 2023

Het thema voor de competitie in 2023 is:
Bloeiende Bollenvelden.

De jaarlijks terugkerende schildercompetitie is opgesplitst in 2 groepen: professionele kunstenaars en amateur kunstenaars (beiden vanaf 18 jaar).

De kunstvormen die mee doen zijn: Schilderkunst, Fotografie, Mixed media, Collages, Textiel, Druktechniek, Lithografie, Etsen etc. Kortom picturale kunst. De afmetingen van je werk mogen niet groter zijn dan 120 x 100 cm en het werk moet voorzien zijn van een degelijk ophangstelsel.

De expositie is van 29 april t/m 27 mei 2023.

De werken worden beoordeeld door een jury die bestaat uit professionele kunstenaars en een dit jaar uitgebreide publieksjury. Voor beide groepen zijn er 3 prijzen beschikbaar:

- 1e prijs – € 750,-
- 2e prijs – € 500,-
- 3e prijs – € 250,-

Voor de amateur kunstenaar is er ook nog een (extra) aanmoedigingsprijs.

Alle prijswinnaars worden in de gelegenheid gesteld om hun werk te exposeren in Museum De Zwarte Tulp in Lisse van 28 mei t/m 11 juni.

De ingezonden werken zullen worden opgenomen in de database "Kleurenpracht" van het museum de Zwarte Tulp.

Inschrijven voor Kleurenpracht 2023 kan van 20 februari t/m 02 april 2023.

Kijk op <https://kleurenpracht.com> en doe mee.

-advertentie-

Kleurenpracht 2023

De Bollenstreek is met zijn kleurenexplosie in april en mei een geliefde inspiratiebron voor kunstenaars. Schilders als Monet en Van Gogh en na hen nog vele kunstenaars in binnen- en buitenland hebben de streek in prachtige kunstwerken weergegeven. Alweer voor de derde keer organiseert Museum de Zwarte Tulp in Lisse een expositie voor amateur en professionele kunstenaars die de kleurrijke bollenvelden af- en/of uitbeelden in schilderijen, foto's, lithografie, etsen, textiel etc., kortom in picturale kunst.

U bent vrij in de keuze van uw materiaal en techniek maar wat wel belangrijk is, is dat de unieke kleurenrijkdom van de bollenvelden van uw werk afspat.

Aan deze expositie is een competitie verbonden met aantrekkelijke prijzen.

*Naar de bollen
Naar die prachtige bollen
Waar je sprakeloos geniet
van de kleuren die je ziet*

Doe mee!

- De expositie wordt gehouden van zaterdag 29 april tot en met zaterdag 27 mei in twee in te richten expositieruimten in het centrum van Lisse.
- Aanmelden kan vanaf maandag 20 februari t/m de sluitingsdatum op 2 april via de website www.kleurenpracht.com
- Uiteraard is uw werk vanaf moment van inlevering tot en met de sluiting van de tentoonstelling verzekerd.
- De werken worden beoordeeld door een jury bestaande uit mensen uit de kunstwereld en een door de organisatie samen te stellen publieksjury.
- Professionele kunstenaars en amateurs krijgen dezelfde prijzen: eerste prijs €750, tweede prijs €500 en derde prijs €250. Voor de amateurs is er nog een extra aanmoedigingsprijs.
- Na sluiting van de expositie kunnen de winnaars hun werk twee weken in het museum tentoonstellen. Bovendien is er gelegenheid uw werk te verkopen.

Voor meer details, toelichting en criteria waaraan het werk moet voldoen zie www.kleurenpracht.com

MUSEUM DE ZWARTE TULP

MUSEUMDEZWARTETULP.NL ♦ LISSE
HEERENWEG 219 2168 BG LISSE 0252-417900

**Expositie Moed houden!
Positief betrokken door kunst**

Marion Murman en Mérie Rijnberk zijn twee kunstenaars die elkaar al lang kennen en allebei een passie hebben voor duurzaamheid. Beide exposeren regelmatig en al lange tijd bestond het idee meer samen te gaan werken.

Mooie exposities te organiseren over belangrijke thema's. Mensen aan het denken zetten en stappen maken in positieve richting. Samen hebben ze een nieuwe stichting opgericht: Moed houden! In april organiseert de stichting in Geldermalsen haar eerste expositie.

Dierenwelzijn en klimaat, vluchtelingen, vervuiling en natuur: het zijn thema's die Marion en Mérie aan het hart gaan. Zouden we niet anders om kunnen gaan met de aarde, met dieren, met elkaar?

En hoe doen we dat samen? In Geldermalsen, op het prachtige groene terrein waar De Kunstverdieping is gevestigd, staan deze vragen, en verschillende antwoorden erop, centraal. Verschillende werken behandelen straks uiteenlopende thema's. De combinatie wordt de kracht van deze bijzondere expositie en toont de samenhang van verschillende actuele crises.

Geroepen

Initiatiefnemers Mérie en Marion lichten hun activiteit en motivatie toe. Mérie: “Waarom wil ik deze expositie organiseren? Omdat ik het niet kan laten. Ik kan niet niks doen, mijn ogen sluiten en langs wereldproblemen heen lopen. De aarde is in nood en dat gaat ons allemaal aan. Het gaat om de mens, dieren en planten. Ik voel me geroepen er kunst bij te maken en mensen, kunstenaars en bezoekers te vinden die ook met dit probleem begaan zijn.

Door een tentoonstelling te organiseren kunnen we mensen bereiken, die naar kunst komen kijken, na gaan denken over wat te zien/ervaren is. Dus hier een positieve gedachte aan over houden “hoe nu verder”. Marion en ik gaan zelf werken maken en ook kunstenaars Hansa Versteeg en Martine Kuijsten krijgen een plaats”.

Marion: “Naast de zorgen om over de klimaatverandering in het algemeen maak ik me ook veel zorgen over dierenwelzijn en de bio-industrie. De grote veestapel die wij in Nederland hebben zorgt naast dierenleed ook voor een stikstof crisis. Het regenwoud wordt gekapt, daarvoor in de plaats komen er grote plantages met soja voor diervoeder en niet te vergeten de grote hoeveelheid palmolie die we gebruiken.

De kwetsbaarheid van dieren die zichzelf niet kunnen verdedigen, het uitsterven van soorten als gevolg van ons handelen, daar wil ik een stem voor zijn.”

Inspiratie voor actie

Wat hopen Merie en Marion te bereiken? Merie:
“Wat ik het allerliefst wil bereiken, is dat veel mensen de expositie komen bezoeken en iets zien dat ze raakt.

Dat men geïnspireerd wordt om in hun eigen omgeving het verschil te zullen maken. Dat deze stapjes samen in onze regio en daarbuiten bekliven en helpen een kentering te laten ontstaan in positiviteit. Dat men er moed en vertrouwen ervaart en met een positief gevoel weer op weg gaat! Want samen kunnen we iets veranderen. In gesprek gaan met bezoekers van groot tot klein. Dat mensen de expositie verlaten met een opdracht aan zichzelf: ik ga ook mijn best doen. Gelukkig worden mensen zich steeds meer bewust van de noodzaak om klimaatverandering aan te pakken en willen graag hun steentje bijdragen”.

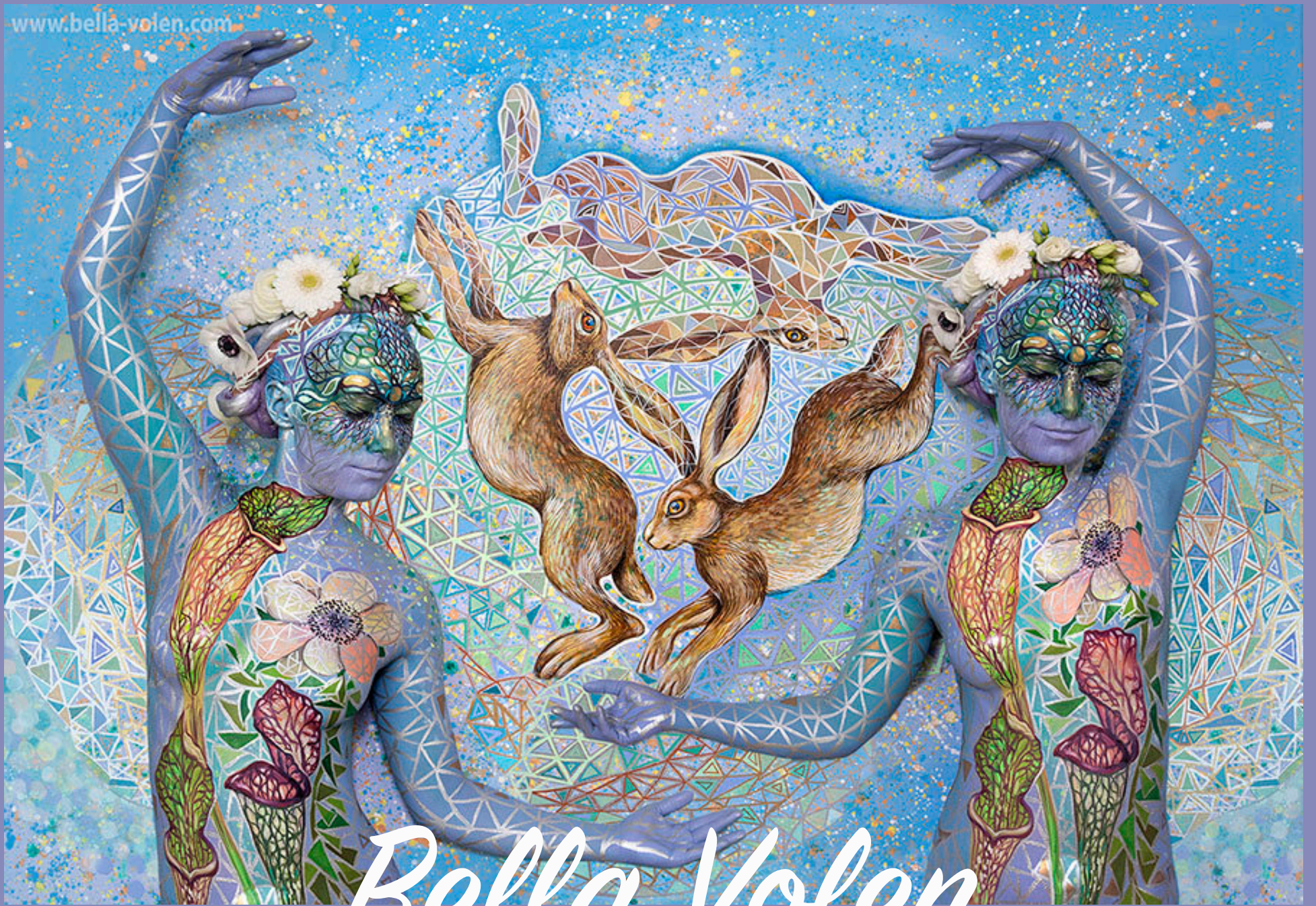
Kom je ook inspiratie op doen?

De expositie vindt plaats bij De Kunstverdieping in Geldermalsen en loopt van 8 tot en met 16 april. Kijk voor meer informatie op www.moedhouden.nl

De Kunstverdieping. Molenweg 3, 4191 AP Geldermalsen.

Moedhouden
positief betrokken door kunst

Bella Volen

Oostenrijkse Bella Volen is een veelzijdig talent

Bodypainting is een kunstvorm van dit moment, een brug tussen de meest menselijke tribale tradities en hedendaagse kunst.

Bella gelooft dat kunst een spiegel is waar we de reflectie van kunnen veranderen.

Het weerspiegelt enerzijds de geest van onze tijd, anderzijds wat er in jou leeft. Wanneer we de reflectie veranderen en ons concentreren op het transformeren van alles in harmonie en schoonheid, veranderen we op de een of andere manier ook de geest van onze tijd.

Het proces van creëren is vaak een gat in de tijd. Het is een magische maas in de wet, een gelukkige vredige plek van de zogenaamde No Mind - toestand, een diepe meditatie, waar je ziel spreekt, maar het profane menselijke zelf slaapt.

Ik denk dat de essentie van ons mensen onzichtbaar en vrij is. De onzichtbare elementen zijn talrijk, maar allemaal erg belangrijk.

Ze zijn: de tijd, de geest, de ziel, de kracht van binnenuit, de kracht in alles (sommigen noemen dat Baraka), de gedachten, de ideeën, de doelen, onze hoop, onze gevoelens, en geloof, de moed, de kracht, doorzettingsvermogen, uithoudingsvermogen, liefde, vertrouwen, vriendschap.

Dit zijn de elementen waar ik het meest in geïnteresseerd ben.

In mijn werk probeer ik de bijzondere momenten van het heden te vangen. Het heden zelf is slechts de grens tussen verleden en toekomst, en voordat we het proberen te vatten, is het weg.

Het canvas schilderij duikt in de eeuwigheid, in een dromenland. Bodypainting is een kunstvorm van dit moment, een brug tussen de meest menselijke tribale tradities en hedendaagse kunst.

Het totale kunstwerk is mijn grootste passie, waarbij al onze zintuigen worden geactiveerd en verschillende visuele kwaliteiten, lagen, geluid, woorden, beweging worden versmolten tot één. Dit is de reden waarom ik niet alleen canvas schilderijen, muurschilderingen, bodypainting fotografie kunstafdrukken maak, maar ook korte video's, ik noem visuele gedichten.

Ik ben een momentjager, zoekend tussen de tijd en de onuitgesproken woorden. Dappere dromen najagen, in wonderen geloven, dat is mijn aard.

Bella's website is een kijk waard.
Ook heeft zij haar eigen galerie in het centrum van Wenen.

www.bella-volen.com

Alda Hutten geïnspireerd door Robert *Mouseman* Thompson

Enige tijd geleden stond er in een vorige *Passe Partout* een artikel over Robert Thompson, de *Mouseman*.

De Engelsman die zijn werk signeerde door een muis als handtekening te gebruiken op zijn werken. Dit kwam voort uit een opmerking van zijn leerlingen “zo arm als kerkmuizen”.

Deze ambachtsman/ kunstenaar heeft mij geïnspireerd tot het maken van het beeld “het goud gele graan”. Een graanzak met daarop muizen die op zoek zijn naar de inhoud.

Graan, een levensbehoefte. Er is genoeg maar het is niet goed verdeeld over de wereld. Waar de ene mens verhongerend heeft de ander pakhuizen vol graan en wordt het opgegeten door de muizen. Het symboliseert voor mij de tegenstelling tussen arm en rijk.

Wat zou het mooi zijn als het graan eerlijk en beter verdeeld zou worden zodat niemand meer “zo arm als een kerkmuis” is.

Alda Hutten.

<https://aldahutten.exto.nl/>

Mail: alda.hutten@gmail.com

Betoverende aquarellen van
Lisa Skyheart Marshall

*Lisa Skyheart Marshall
Nasturtiums
and
garden spider*

Lisa Skyheart Marshall is een botanische aquarel- en inktkunstenaar die opgroeide in het kleine stadje Ojai in Californië.

Ojai is een stad omgeven door bergen en wordt vaak The Nest genoemd. Het staat bekend om zijn Pink Moment, dat plaatsvindt bij zonsondergang en de Topa Topa-bergen verlicht met een oranje-roze gloed.

Lisa's jeugd bracht ze door in de natuur in de heuvels bij haar huis, waar ze tijd had om haar omgeving te observeren en te waarderen.

Tot op de dag van vandaag vindt Lisa deze oefening, om buiten in de natuur te zijn zeer heilzaam en inspirerend.

Stil zijn om de kolibries dichtbij te laten komen en de kleine werelden om haar heen echt te zien.

Terug in de studio begint Lisa een schilderij te ontwerpen en te tekenen. Ze streeft naar sterke vormgeving en kleurrelaties. In elk schilderij gaan vele uren werk zitten en er worden veel pigmentlagen aangebracht om levendige kleuren te krijgen.

De schijnwerpers staan op de planten en bloemen, maar ze vindt het ook heerlijk om vogels en insecten op te nemen, maar ook dingen als knikkers en oude sleutels, veren en schelpen, waarbij ze de samenvloeiing van mens en natuur verkent.

Lisa Skyheart Marshall - Jay nest

Lisa Skyheart Marshall
Feather Dragonfly Poppy

Artichokes & Hollyhocks

In de meeste schilderijen zijn 'orbs' opgenomen, waarvan ze zegt dat het 'kleine stukjes energie of licht' zijn. (Een lichtbolletje, in het Engels een light orb, is een optisch verschijnsel dat zich voordoet bij het maken van foto's, bestaande uit typische cirkelvormige witte of doorzichtige vlekjes)

Haar recente schilderij "Theory of Reciprocity" (theorie van wederkerigheid) is gebaseerd op de verhalen van kraaien die kleine cadeautjes geven aan mensen die aardig voor ze zijn geweest.

Ze plant een serie schilderijen over kleine dieren waarvan het doel en de plaats in het ecosysteem door mensen vaak verkeerd worden begrepen.

Lisa is een fervent reiziger, meest recent om dierbare vrienden te bezoeken in Zürich, Nederland, een favoriete bestemming voor haar.

Lisa Skyheart Marshall werkt in haar loftstudio in Ojai, vergezeld van haar twee kleine honden en toegezongen door de zangvogels in haar eikenbomen.

Dutch house and blue eyed Crow

<https://skyheartart.com/home.html>

5000 jaar oude sterrenkijker
steelt de harten van museum bezoekers

Meer dan 5000 jaar geleden, in wat nu het moderne Turkije is, maakten beeldhouwers uit het stenen tijdperk kleine, slanke, verrassend modern ogende menselijke figuren.

Met hun hoofd achterover gekanteld, ogen omhoog starend naar de lucht, staan deze beelden bekend als 'sterrenkijkers'.

Er zijn er slechts ongeveer 30 bekend, waaronder het beeldje van een vrouw: "The Stargazer" (De Sterrenkijker) in het Cleveland Museum of Art.

Een van de vroegste sculpturen van de menselijke figuur in de collectie van het museum, dit exemplaar is zelfs nog zeldzamer omdat het een van de weinige is die heel en ongebroken is. Zij is een van de favorieten van bezoekers bij het Cleveland Museum of Art.

In vorm is ze puur en eenvoudig en zeer gestileerd. Ze is herkenbaar menselijk, maar alleen in de meest strikte zin. Het lichaam is plat. Haar extra grote en ovaalvormige hoofd is dramatisch naar achteren gekanteld en zit op een slanke vogelachtige nek.

Haar neus is een langgerekte richel en kleine, ronde ogen zijn waarschijnlijk met verf aangebracht. Ze heeft geen mond.

Haar geslacht wordt duidelijk gemaakt door de ingesneden lijnen in het bekkengebied. Deze zelfde lijnen definiëren haar benen totdat je de voeten bereikt, die stevig tegen elkaar worden gehouden op het smalste punt van de figuur.

Ze is gesneden uit doorschijnend marmer dat bij het polijsten zacht vlees nabootst, wat bijdraagt aan de mystieke kwaliteit van de figuur. We kunnen alleen maar gissen naar het doel of de functie van deze oude objecten, gemaakt vóór de geschreven taal.

Ze zijn allemaal begraven en na duizenden jaren in de grond zijn er nog steeds overblijfselen van vuil en mineralen te zien. De meeste hebben een gebroken nek.

De opzettelijke verwijdering van het hoofd van het lichaam vond hoogstwaarschijnlijk plaats voordat de figuur tot de grond werd toevertrouwd, wat misschien aangeeft dat de begrafenis een rituele betekenis had.

De Stargazer in het Cleveland Museum of Art kan niet op zichzelf staan, wat suggereert dat ze bedoeld was om vastgehouden te worden of om te liggen.

De opzettelijke weergave als vrouw, kan worden geassocieerd met vruchtbaarheid en overvloed.

Aan het eind van de 'Kopertijd' werd waarschijnlijk het 'schrift' uitgevonden.

Dit type beeld wordt "Kilia" genoemd, naar een locatie in modern Turkije waar het eerste exemplaar in 1900 werd ontdekt. Vergelijkbare figuren zijn gevonden in heel West-Anatolië, dat het grootste deel van het hedendaagse Turkije vormt.

<https://joyofmuseums.com/museums/united-states-of-america/cleveland-museums/cleveland-museum-of-art/masterpieces-of-the-cleveland-museum-of-art/the-stargazer-statuettes-of-a-woman/>

De modernistische kwaliteit van de Sterrenkijker heeft latere twintigste-eeuwse meesters beïnvloed en geeft haar een gevoel van tijdloosheid.

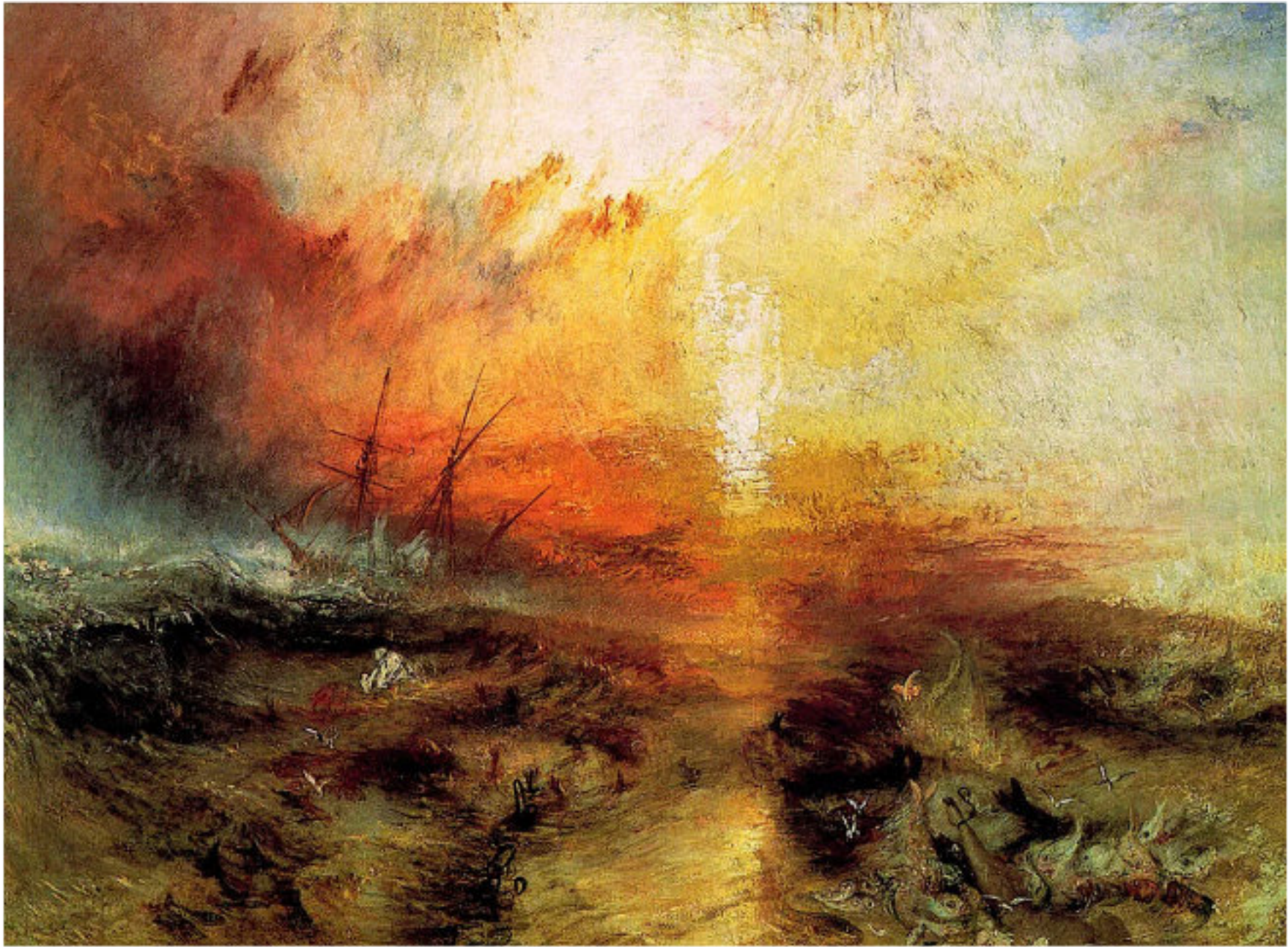
In 2017 is het beeldje geveild bij Christie's New York. De verwachting was dat het beeldje ongeveer 3 miljoen US Dollar zou opbrengen. Uiteindelijk werd de sterrenkijker voor 14,5 miljoen US Dollar verkocht. De koper is anoniem gebleven.

Turkije claimt dat sterrenkijker gestolen is

Een paar dagen voor de veiling probeerde Turkije de veiling tegen te houden. Ook protesteerden Turkse mensen voor het kantoor van het veilinghuis. Het beeldje zou eigendom van de staat zijn, gestolen zijn, en illegaal het land uit gesmokkeld zijn. Het veilinghuis heeft toen de veiling uitgesteld om Turkije de gelegenheid te geven om bewijs te verzamelen. Het beeldje is in 1960 door de toenmalige eigenaar op legale wijze aangekocht.

Turkije kon de claim dat het was gestolen en het land was uit gesmokkeld niet hard maken.

De veiling vond kort daarna plaats.

Het Slavenschip door JMW Turner.

Moord partij op slaven schip Zong

De Engelse kunstschilder Joseph Mallord William Turner heeft op het schilderij een schip afgebeeld, zichtbaar op de achtergrond, varende door een tumultueuze zee van kolkend water en verspreide menselijke vormen achterlatend in zijn kielzog.

Turner werd geïnspireerd om deze gebeurtenis te schilderen na het lezen over het bloedbad met de Zong, waarin de kapitein van slaven schip Zong in 1781 opdracht gaf om 133 slaven overboord te gooien, zodat verzekeringsuitkeringen konden worden geïnd.

Aan boord gestorven slaven werden niet vergoed door de verzekering, verdrinken slaven wel.

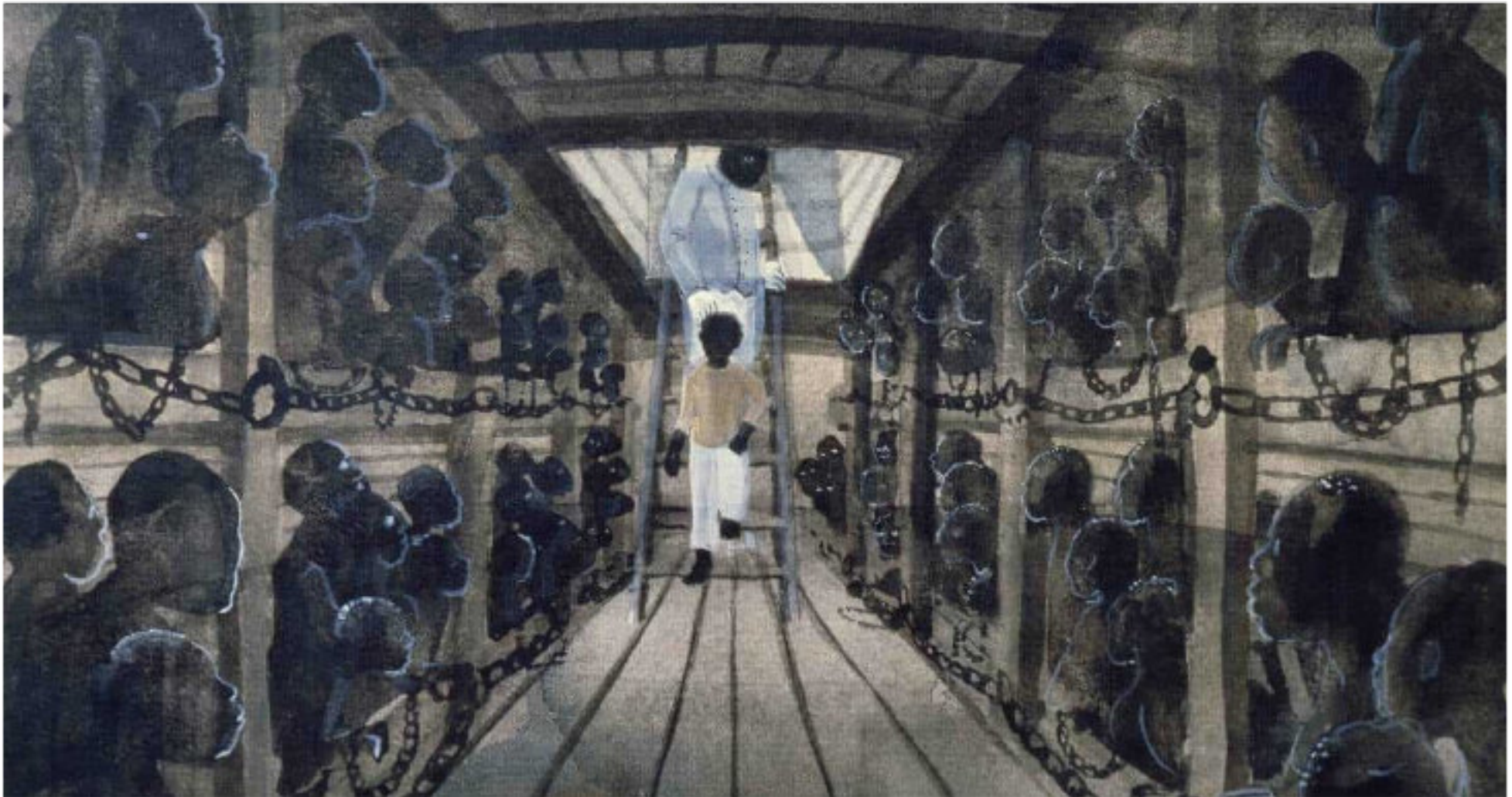
De eerste indrukken van 'Het Slaven schip Zong' zijn die van een enorme dieprode zonsondergang boven een stormachtige zee, een indicatie van een naderende tyfoon, maar bij nader inzien kan men een zeilschip ontwaren dat rond stuitert in de witte kolkende zee. De masten van het schip zijn bloedrood en de zeilen van het schip zijn opgerold ter voorbereiding op de tyfoon.

Op de voorgrond zijn de vele lichamen te zien die in het water drijven. Hun geketende handen en voeten geven aan dat ze slaven zijn. Als je beter kijkt, zie je vissen en zeedieren zwemmen die zich voorbereiden om de slaven op te eten, en zeevogels die boven hun hoofd cirkelen.

De verschrikkelijke gebeurtenissen op het Britse slaven schip Zong inspireerden Turner om dit maritieme schilderij te maken en ervoor te kiezen om de tentoonstelling samen te laten vallen met een bijeenkomst van de British Anti-Slavery Society in 1840.

Joseph-Mallord-William-Turner

Slaven-schip-ruim
bron history-channel

Hoewel slavernij in 1833 verboden was in het Britse rijk, waren Turner en vele andere voorstanders van afschaffing van mening dat slavernij over de hele wereld verboden moest worden.

Massamoord.

Het bloedbad met de Zong was de massamoord op meer dan 130 Afrikaanse slaven door de bemanning van het Britse slavenschip Zong in 1781.

Een slaven handel syndicaat, gevestigd in Liverpool, Engeland, was eigenaar van het schip en voerde haar in de Atlantische slavenhandel.

Zoals gebruikelijk was, had het syndicaat een verzekering afgesloten op het leven van de slaven als vracht.

Toen het schip door navigatiefouten bijna geen drinkwater meer had, gooide de bemanning de slaven overboord in zee om te verdrinken.

Deze wrede actie werd ondernomen om ervoor te zorgen dat het syndicaat geen geld verloor aan de slaven die zouden zijn omgekomen door gebrek aan water.

Toen de eigenaren van de Zong een claim indienden bij hun verzekeraars voor het verlies van de slaven, weigerden de verzekeraars te betalen.

In de resulterende rechtszaken werd geoordeeld dat het opzettelijk doden van slaven in sommige omstandigheden legaal was en dat verzekeraars verplicht konden worden om te betalen voor de dood van de slaven.

Uiteindelijk oordeelde de rechter in deze zaak tegen het syndicaat vanwege nieuw bewijs dat suggereerde dat de kapitein en de bemanning een fout hadden begaan.

Afschaffing van de slavenhandel

Een bevrijde slaaf van de Zong bracht het nieuws van het bloedbad onder de aandacht van de campagnevoerders tegen de slavernij, die tevergeefs werkten om de bemanning van het schip te laten vervolgen voor moord. Vanwege het juridische geschil kregen de berichten over het bloedbad meer publiciteit, wat de beweging voor de afschaffing van de doodstraf aan het einde van de 18e en het begin van de 19e eeuw stimuleerde.

De Society Voor Afschaffing Van Slaven handel werd opgericht in 1787.

Gold Coast
NEGROES,
Just arrived
In the Brig.
GAMBIA,
Captain Edward Bos,
Directly from Africa,
And to be Sold on Thursday
the 3d of August;
A Cargo of Prime,
Healthy, Young Negroes.
The Conditions of Sale,
Produce, the Paper Medium,
or Specie.
Nathaniel Ruffell.
July 27. 1807

Charleston Evening Gazette, 28 July 1786

**Chained Congolese slaves on
a Belgian
Rubber Plantation.**

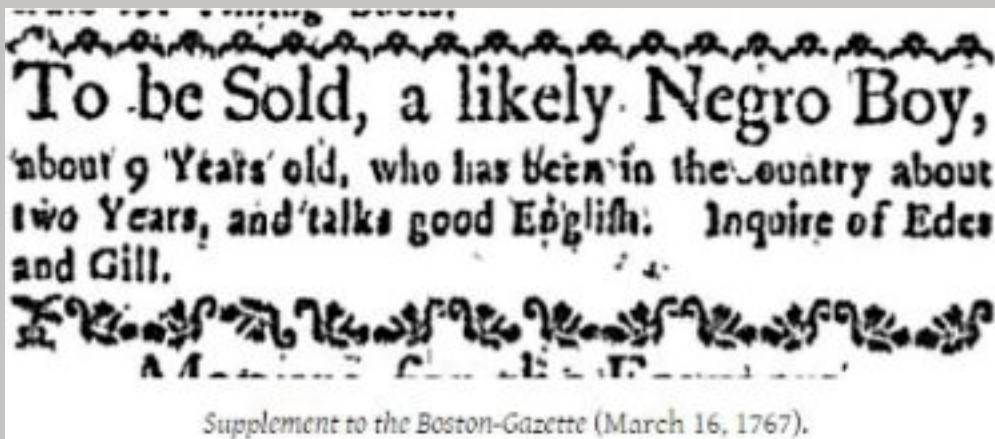
Geketende Congolese slaven op een Belgische Rubber plantage

Het jaar 1788 keurde het parlement de eerste wet goed die de slavenhandel reguleerde om het aantal slaven per schip te beperken.

Toen, in 1791, verbood het parlement Verzekerings maatschappijen om scheepseigenaren te vergoeden wanneer slaven overboord werden gegooid. De Zong-gebeurtenissen werden steeds vaker genoemd als een krachtig symbool van de verschrikkingen van de Middenpassage van slaven naar de Nieuwe Wereld. Slavernij werd uiteindelijk verboden in het Britse rijk in 1833.

De huidige schatting is dat 12 miljoen slaven zijn vervoerd vanuit Afrika naar Amerika. Het totale Nederlandse aandeel hierin wordt geschat op ongeveer 5%.

In het begin van de 19e eeuw werd de import van slaven in veel gebieden verboden, hoewel de slavernij zelf en ook de binnenlandse handel nog enige decennia doorging.

Joseph Mallord William Turner

Later beter bekend als JMW Turner, ging hij in 1789 op 14-jarige leeftijd naar de Royal Academy of Art.

Zijn eerste aquarel werd geaccepteerd voor de Zomertentoonstelling van de Royal Academy in 1790 toen Turner 15 was.

Van een jonge kunststudent die was opgeleid in het uitvoeren van topografische aquarellen, werd hij een van de origineelste kunstenaars van zijn tijd.

Turner was een romantische schilder, graficus en aquarellist, tegenwoordig bekend om zijn levendige kleuren, fantasierijke landschappen en turbulente zeeschilderijen.

Als excentriek en teruggetrokken figuur, was Turner zijn hele carrière controversieel. Hij liet meer dan 2.000 schilderijen en 19.000 tekeningen en schetsen na. Bij veel van zijn werken lag de nadruk van Turner op de kleuren. Dit schilderij is een voorbeeld van deze focus op de interacties van verschillende kleuren.

Er verschijnen weinig gedefinieerde penseelstreken in de afbeelding en objecten, kleuren en figuren worden onduidelijk. De kleuren in de kunst identificeren de objecten. Sommige objecten, zoals de lichamen van de slaven en de storm, hebben helemaal geen echte grens. De lichamen worden uitsluitend bepaald door het contrast met de pigmenten eromheen. Turner's nadruk op kleur is typerend voor veel romantische werken uit die tijd.

Detail schilderij Het Slaverschip van Turner.

De onduidelijke vormen en de alom tegenwoordigheid van de bloedrode gloed van de zonsondergang brengen de focus op de natuur over en illustreren het idee dat de natuur superieur is aan de mens.

Het schilderij 90,8 x 122,6 cm.
Olieverf op doek. Geschilderd in 1840
Museum of fine arts Boston USA

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=I5qYAuLejGO>

Gerda van de Brug
Keramist

Klei als passie

Na het volgen van lessen bij verschillende keramisten ben ik thuis in mijn eigen atelier begonnen. Eerst de draaischijf en later handvorming. Alle onderdelen die leiden tot een mooi stuk keramiek vind ik fascinerend.

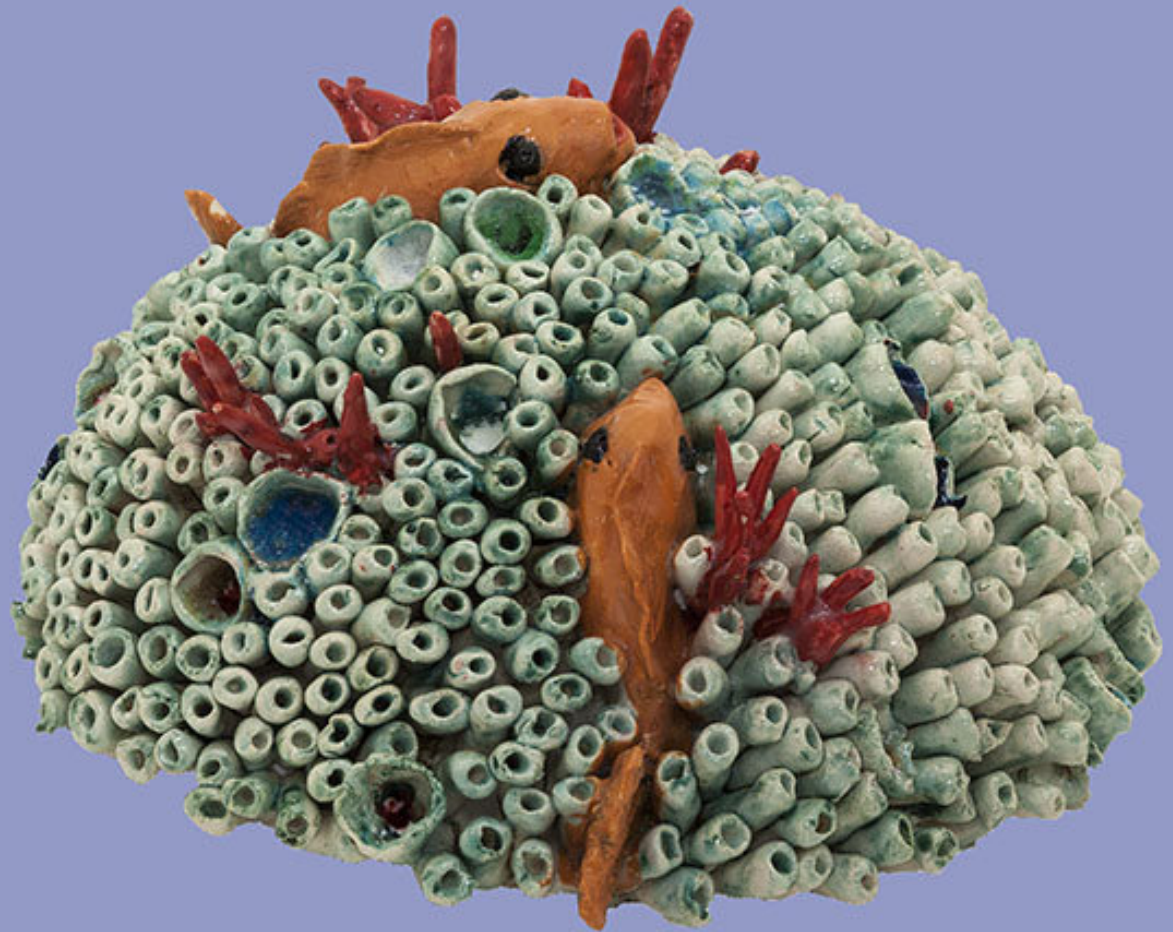
Mijn keramisch werk is handgevormd, veelal opgebouwd uit kleinere delen, waarin de natuurlijke elementen steeds weer zijn terug te vinden. Als ik bezig ben rol ik van de ene vorm in de andere vorm, de mogelijkheden zijn oneindig.

Alle facetten van het werk zijn spannend. Van het boetsen van de klei, tot het rustig laten drogen van het werk. Daarna het bijna zenuwslopende proces van het stoken op 1000 graden.

Als de oven is afgekoeld tot ongeveer 90 graden kan ik snel even spieken om te zien of alles heel is gebleven.

Dan schuur ik de gebakken klei tot het als het ware gepolijst is en dan begint de zoektocht naar een mooi glazuur die goed past bij het werk. Vervolgens wordt dit weer gestookt in de keramiekoven, ditmaal op 1060 graden. Ook hier kan het nog misgaan...de kleur kan tegenvallen, of dat het glazuur niet mooi is gedekt.

Ik ben gefascineerd door de structuren, texturen en allerlei aardse kleuren die daar in voorkomen. Hoe langer je met klei werkt hoe meer je dit proces onder de knie krijgt en dat geeft een fijn gevoel. Het blijft een spannend en telkens weer een opwindend proces. In mijn atelier heb ik de ruimte om de beelden te combineren met andere materialen, zoals hout en ijzer.

Zee Anemoon

De magie van de onderwater wereld.

Ik maak dieren van klei, en dan voornamelijk vissen. Het wonderlijke onderwater leven met al zijn vormen en kleuren is voor mij een onuitputtelijke bron van inspiratie.

Mijn vissen geef ik menselijke trekken, ze lachen, kijken je aan, zijn verdrietig of boos.

Maar het zijn niet alleen vissen ook vogels zijn een dankbaar onderwerp.

Gerda van de Brug Keramist. 0644764668
gerdavandebrug@gmail.com

Gerda exposeert bij Galerie 'Kunst bij Karel'

Loop gerust eens vrijblijvend binnen !

Langendijk 88, 4201 CJ, Gorinchem .

Geopend op vrijdag en zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur.

Elke 2e en 4e zondag van de maand van 13.00 tot 17.00 uur.

<https://www.kunstabijkarel.nl/>

SINGER LAREN

c/o Pictoright

HET RESERVEREN VAN EEN TIJDSLOT IS VERPLICHT

KEES VAN DONGEN

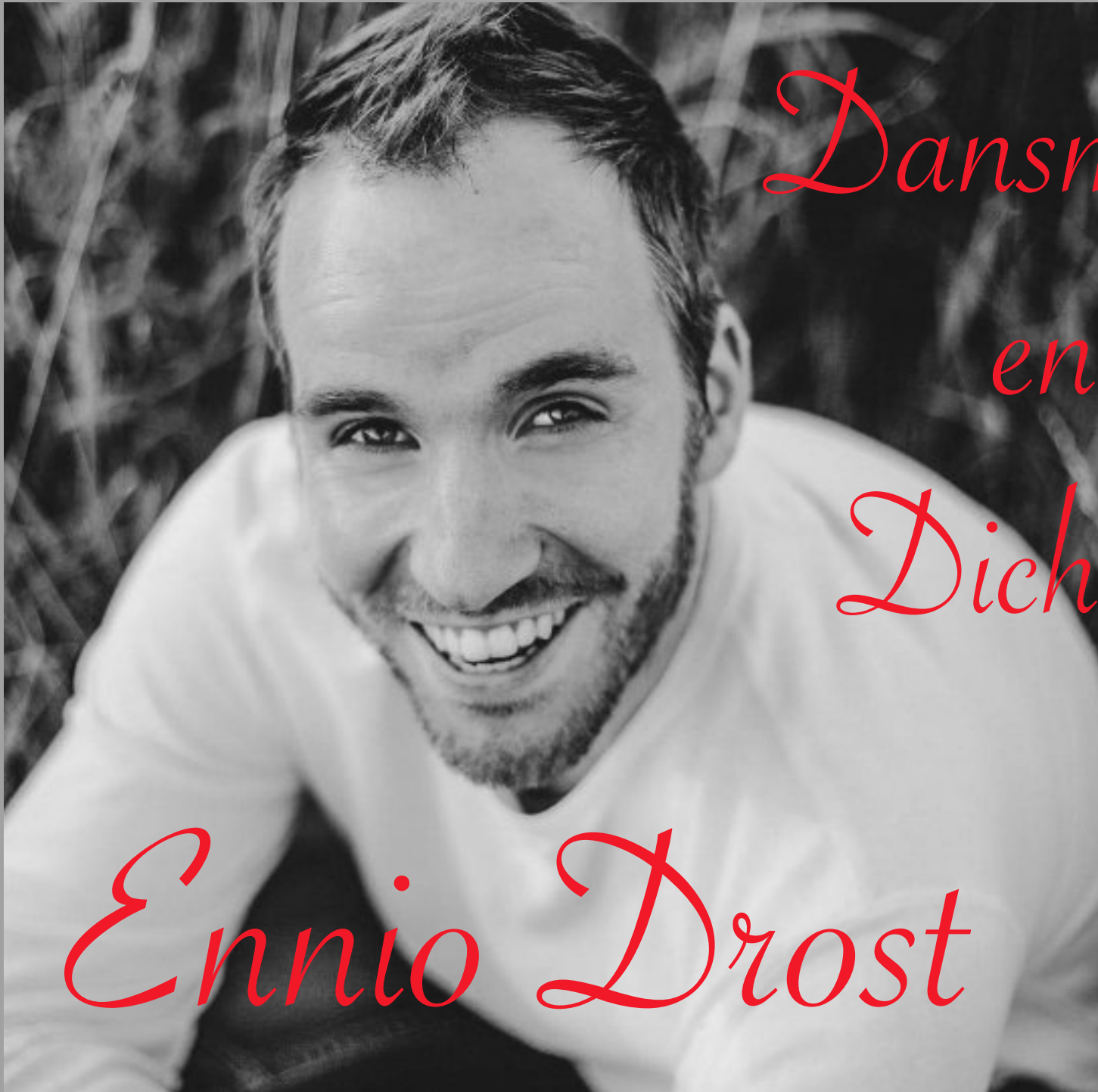
17 januari 2023 - 7 mei 2023

TENTOONSTELLING

museum@singerlaren.nl

Oude Drift 1
1251 BS Laren

17 - 7
jan mei

Dansmaker

en

Dichter

Ennio Drost

Geschenk van het Leven

Dankbaar
Ben ik
Voor het leven
Dankbaar
Ben ik
Voor wat mij
Elke dag wordt gegeven

Dankbaar
Dat ik ademen
En dansen mag
Dankbaar
Ontvang en deel ik
Liefde uit
Met een lach
Elke dag is een
Bijzonder wonder
Het is werkelijk waar
Elk moment
Dat we mogen beleven is
Onbeschrijfelijk
Kostbaar

Neem het niet voor lief
Want nee
Belooft is het niet
Leef, lach en heb lief
Want het is maar net
Hoe je het ziet

Het geschenk
van het leven
Is ook voor jou
Dus wat ga jij
Met de rest doen?
Zullen we de handen
In één slaan
De liefde leven
Anders en
Beter dan toen?

Ik geloof in jou
Nu jij nog
Geloof maar
In wie jij bent
Want niemand is
Als jij
Zo uniek
Gewild
Geliefd
§
Gekend
vandaag is
Een waar geschenk
Voor ons allebei
Een nieuwe dag
Wees het geschenk
Want jij
Maakt hemel en aarde
Dankbaar en blij

Wat doe jij met
Je unieke tijd?
Die keuze maken
Wij
Dat is het
Onbeschrijfelijk
Grote geschenk
Dat Het Leven
Heeft gegeven
Aan jou en mij...

Kies
Besluit
Deel uit
Wees liefde
Vrede en rust
Wat je ook
Besluit te doen
Leef, ontvang en geef
Met heel je hart
Bewust

Zo zal liefde
vermenigvuldigd worden
Zeg ik
Met diezelfde
Onuitwisbare lach
Dit is je kans
LEEF
Geniet ten volle
van deze nieuwe dag!

Kleine broer is de schrijversnaam
waaronder ik mijn poëzie publiceer.

kleinebroerschrift@hotmail.com

CARHENGE

Nebraska's antwoord op Stonehenge trekt 100.000 bezoekers per jaar

Carhenge is een uniek, eigenzinnig icoon van de popcultuur.

U vraagt, waarom Carhenge?

Bedenker Jim Reinders beantwoordt die vraag eenvoudig met "Waarom niet?"

Carhenge (Nebraska USA) is het hele jaar door geopend, van zonsopgang tot zonsondergang voor bezoekers die graag iets anders willen ervaren. Nergens ter wereld vindt u een replica op schaal van Stonehenge in Engeland zoals deze.

Negenendertig auto's werden geplaatst om dezelfde proporties aan te nemen als Stonehenge met een cirkel van ongeveer 96 voet in diameter.

Sommige auto's werden rechtop gezet in putten van anderhalve meter diep, met de romp naar beneden gericht, terwijl de auto's die zijn geplaatst om de bogen te vormen, op hun plaats zijn gelast.

Ze zijn allemaal bedekt met grijze verf.

De eer om de hiel steen af te beelden gaat naar een Cadillac uit 1962.

Geoff Sandhurst - "Spawning Salmon" (de paaierende zalm)

Snappingdragonderbyphotog [Atlas Obscura user]

Jim Reinders schonk Carhenge en de 10 hectare grond aan 'de Vrienden van Carhenge', een lokale groep toegewijde mensen die het bewaarden en onderhielden tot oktober 2013, toen het werd geschonken aan de City of Alliance.

Carhenge's uniciteit, nieuwheid en ongebruikelijke componenten blijven de aandacht trekken van film- en televisie productieploegen en meer dan 100.000 bezoekers van over de hele wereld.

Er zijn extra autosculpturen gebouwd op de plek die bekend staat als het Car Art Reserve.

Een van de eerste sculpturen die wordt toegevoegd, is de "Spawning Salmon", (de paaiende zalm) gemaakt door de 29-jarige Geoff Sandhurst uit Canada.

Hij won een prijs van \$ 2500 en plaatsing van zijn auto kunstcreatie in het Car Art reservaat.

Carhenge, gebouwd tijdens een familiereünie om het Engelse Stonehenge na te bootsen, was Jims grootste artistieke onderneming.

Hij genoot van de internationale bekendheid die Carhenge vergaarde: optredens in tv-shows zoals Connie Chung en To Tell the Truth, talloze interviews en verhalen in kranten en tijdschriften, waaronder die in Forbes en People, en het optreden van Carhenge in boeken, films, video's en zelfs op een albumhoes.

www.carhenge.com

<https://www.atlasobscura.com/places/carhenge>

*Boven:
Snappingdragonderbyphotog
[Atlas Obscura user]*

*Links: MJBAlRD11
[Atlas Obscura user]*

De Cementen Menagerie

Bejaarde vader bouwt een dierentuin van cement uit liefde voor zijn gehandicapte zoon.

In Branxton, Engeland, vond je tot voor kort een merkwaardige attractie die plaatselijk 'de Cement Menagerie' werd genoemd. Het was een kolossale weergave van verweerde kitsch die vreemd genoeg niet op zijn plaats leek in het kleine boerendorp. Doordrenkt van mythe en mysterie, herbergde 'de Menagerie', die half verborgen is in de tuin van een privéwoning, meer dan 300 levensgrote cementsculpturen. De figuren beelden alles uit, van gewoon vee tot exotische dieren, tot beroemde figuren uit de geschiedenis.

Er was weinig bekend over 'de Menagerie', en welke feiten er zijn, hebben in de loop van de tijd een legendarische betekenis gekregen.

Het eerste beeld van de menagerie verscheen ergens in de vroege jaren '60.

Het is gemaakt door John Fairnington, een gepensioneerde schrijver, die naar verluidt met het project is begonnen als een manier om zijn gehandicapte, aan huis gebonden volwassen zoon Edwin, bezig te houden.

Fairnington besteedde meer dan een decennium aan het bouwen en vormen van zijn bizarre sculpturen, waarbij hij vaak echte hoorns en tanden gebruikte in zijn creaties.

Edwin verkende zijn merkwaardig fascinerende tuin dagelijks tot hij stierf op 36-jarige leeftijd.

De inspanningen van zijn vader hadden hun vruchten afgeworpen.

Het heeft zijn zoon veel plezier gebracht.

Volgens de legende bleef Fairnington zelfs na de vroegtijdige dood van zijn zoon beeldhouwen tot aan zijn eigen dood op 98-jarige leeftijd.

De tuin en het huis zijn nog steeds in het bezit van de familie. De bejaarde eigenares kon de tuin niet meer bijhouden en zij heeft de beelden te koop aangeboden via een veilinghuis.

Gerennommeerd veilinghuis Hanson heeft de beelden als 'Outsiderart' in een veiling verkocht.

Melle - Schilder van een andere werkelijkheid

Expositie t/m 26 februari 2023. Museum Van Bommel Van Dam Venlo

www.vanbommelvandam.nl

Edvard Munch

De Vampier (1895)

Munch, vooral bekend van het schilderij 'De Schreeuw', maakte vele versies van het schilderij dat we kennen als 'de Vampier'. Hij varieerde de kleuren en de techniek, maar het motief bleef na de eerste geschilderde versie in 1893 min of meer ongewijzigd.

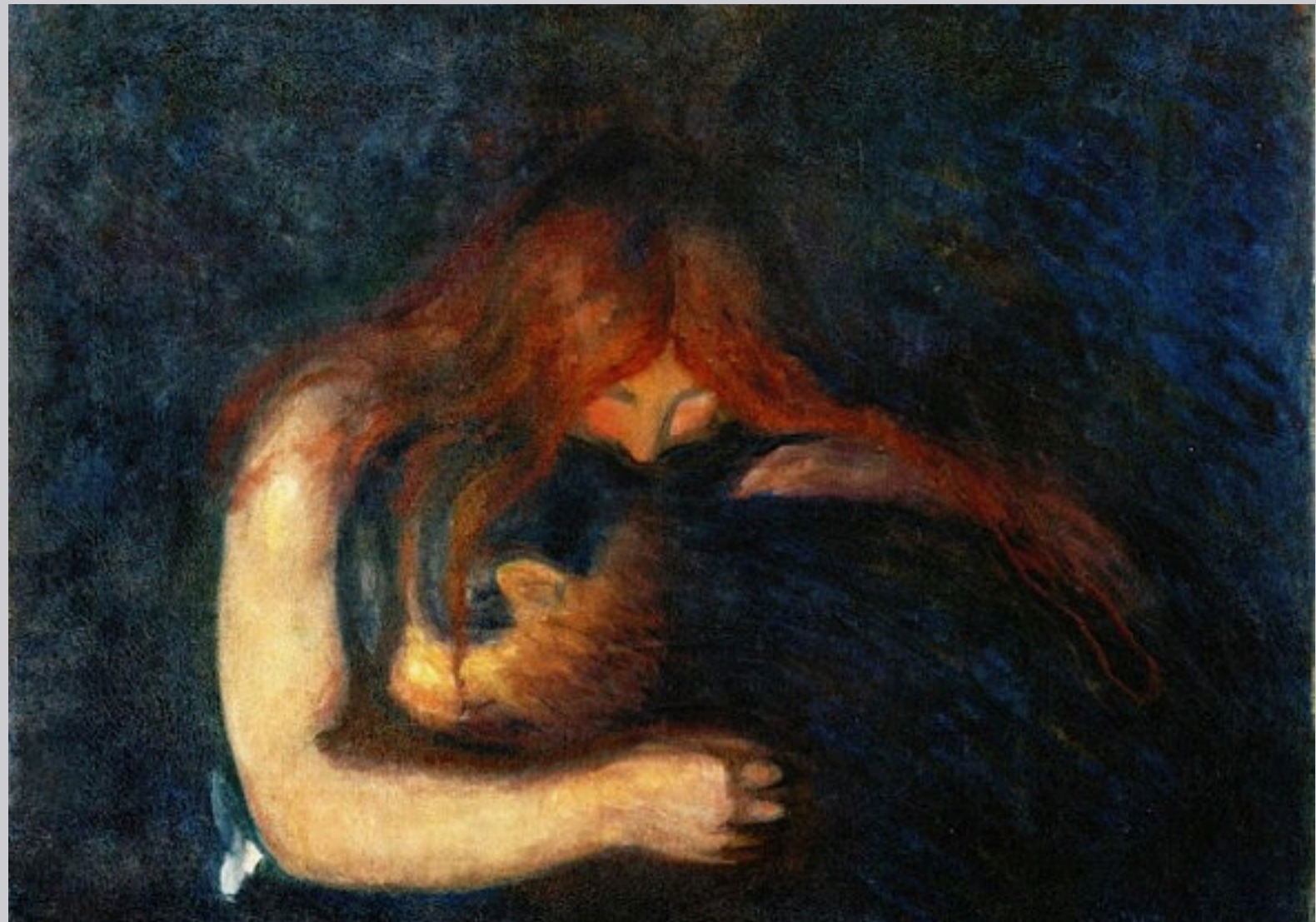
Het schilderij heeft een eenvoudige en geconcentreerde uitdrukking. Een vrouw zit gebogen over een man die met zijn hoofd op haar schoot ligt.

Haar lange rode haar hangt om hem heen om de omhelzing te accentueren en hem aan haar vast te binden.

De schaduw achter het paar verzamelt ze in een piramidevormige compositie zodat ze één worden.

Het motief heeft een aantal titels gehad. De eerste versie heette Love and Pain toen het in 1893 in Berlijn werd tentoongesteld.

Vele jaren later, in verband met de Frieze of Life-tentoonstelling in Kristiania in 1918, gaf Munch een nieuwe versie van het motief de titel Woman kissing Man on the Neck.

Toch is het de titel Vampier die we meestal associëren met het schilderij. Het was waarschijnlijk de Poolse dichter en anarchist Stanislaw Przybyszewski, een centrale figuur in Berlijnse kunstenaarskringen, die de titel Vampier koos voor het schilderij.

Het idee dat vampiers zouden bestaan is al duizenden jaren oud. Babyloniërs geloofden al in vampiers. In de 18e eeuw zorgden vampiers pas echt voor de nodige histerie, vooral in Oost Europa.

Recentelijk is er een opgegraven waarvan men dacht dat het een echte was.

Poolse Vampier ontdekt

Vrouw begraven met sikkels boven keel om opstaan uit de dood te voorkomen

Onderzoekers vonden de overblijfselen van een vrouwelijke 'vampier' in een 17e-eeuwse begraafplaats in het Poolse Pień.

Het skelet van de vrouw was aan de grond gekluisterd door middel van een sikkels die boven haar keel was geplaatst. Daarnaast was er een hangslot vastgemaakt aan één van haar grote tenen.

Dit allemaal om te voorkomen dat ze als vampier zou herrijzen uit het graf.

Volgens de onderzoekers verdachten de inwoners van Pień de vrouw ervan een vampier te zijn. Om ervoor te zorgen dat ze niet weer opstond uit de dood, werden deze maatregelen getroffen.

Het slot zou meer symbolisch zijn, om de ziel van de vrouw 'op te sluiten' in het dodenrijk. De sikkels was tactisch geplaatst om in het geval van plotselinge wederopstanding de vrouw te onthoofden, of in elk geval te verwonden.

Vampieren hysterie

Het idee dat vampiers zouden bestaan is al duizenden jaren oud. Akkadiërs, Samaritanen, Assyriërs en Babyloniërs geloofden in vampieren.

Pas in de 18e eeuw zorgden vampiers echt voor de nodige hysterie voornamelijk in het oosten van Europa. De gedachte was dat een mens een vampier kon worden door gebeten te worden door een andere vampier, maar het kon ook gebeuren bij slachtoffers van zelfmoord, heksen, of doordat iemand bezeten werd door een kwade geest. In de 18e eeuw bereikte de hysterie een hoogtepunt, en gebeurde het regelmatig dat lichamen werden opgegraven, en gespietst met een staak – een bekende manier om vampiers te doden -, zo blijkt uit opgravingen.

Verklaring

Over de vraag waarom er in de 18e eeuw mensen werden verdacht van het zijn van een vampier bestaan verscheidene theorieën. In 2014 dachten onderzoekers dat het vreemdelingen in de omgeving konden zijn. De nieuwelingen werden gewantrouwd door de xenofobe bevolking, waarna de verdenkingen begonnen.

Deze theorie klinkt aannemelijk, maar is verworpen door wetenschappers in een artikel gepubliceerd in tijdschrift PLOS ONE, bij de Public Library of Science. Een biochemisch onderzoek naar een andere vampier vondst in Polen wees namelijk uit dat de 'vampiers' uit dezelfde buurt kwamen als waar ze waren gevonden.

Bij de vondst van de vrouw in Pień denken de onderzoekers dat de vrouw mede door een naar voren stekende voortand als vampier is aangemerkt. De onderzoekers hebben ook een theorie dat het zou kunnen komen doordat ze in de 18e eeuw nog niet veel wisten van hoe ziektes werden verspreid. Cholera deed toen zijn opkomst, en in plaats van een wetenschappelijke verklaring te vinden, weten mensen het eerder aan het bovennatuurlijke, in dit geval, vampiers.

Hoge sociale status

Naast de sikkels en het slot vonden de archeologen resten van een zijden mutsje. In de 18e eeuw was dit een voorwerp wat louter was weggelegd voor de rijken. Dit toont aan dat de vrouw een hoge sociale status had, of in elk geval financieel welgesteld was.

De vondst is naar de universiteit in Toruń gestuurd voor vervolgonderzoek. Daaruit zal onder andere moeten blijken wat de doodsoorzaak is van deze 'vampier'. De hoofdarcheoloog laat aan Archeologie Online weten dat de vrouw in elk geval niet door een heksenjacht is omgekomen, en dat haar skelet volledig intact was. Hierdoor lijkt het erop dat de vrouw niet door geweld om het leven is gekomen.

Hoewel we het uiteraard niet met zekerheid kunnen zeggen, lijkt het erop dat de sikkels en het slot tot op de dag van vandaag gewerkt hebben; de 'vampier' lag er immers nog steeds. Bron: Archeologie online.

Er was een hangslot vastgemaakt aan één van haar grote tenen.

Dichter bij Johannes Vermeer

Rijksmuseum 10 februari - 4 juni 2023

Johannes Vermeer is wereldberoemd om zijn verstilde scènes binnenshuis, zijn ongekennde gebruik van helder, kleurrijk licht en zijn overtuigende illusionisme. Nooit eerder was het mogelijk om zoveel schilderijen van Vermeer bij elkaar te brengen. Met 28 werken uit de hele wereld –van Japan tot de VS– is het de grootste solotentoonstelling ooit over de Delftse meester. Veel schilderijen zijn voor het eerst voor het Nederlands publiek te zien, zoals de drie werken uit de Frick Collection in New York.

Het pas gerestaureerde Brief lezend meisje aan het venster uit Dresden (Gemäldegalerie Alte Meister) en Het glas wijn uit Berlijn (Gemäldegalerie). Andere hoogtepunten zijn het beroemde Het meisje met de parel uit het Mauritshuis in Den Haag, De Kant kloster uit het Louvre in Parijs en Vrouw met de weegschaal uit The National Gallery of Art in Washington D.C.

www.rijksmuseum.nl

Ad de Rouw

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets) pad tegenkomt. Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

Als in de herfst de oogst van het land is gehaald hebben de combines, maaimachines en tractors een topprestatie geleverd. Vaak wordt in de daaropvolgende winter onderhoud gepleegd en de nodige reparatie verricht, om de machines in de lente weer fit aan de start te krijgen.

Want ondanks de hoge kwaliteit van het materiaal is slijtage onvermijdelijk en worden tandwielen, lagere en soms een ketting vervangen. Deze onderdelen zijn kapot, vies en zeer vet. Toen ik bij een bedrijf deze onderdelen zag, nader bekeek en belangstelling toonde, kreeg ik een grote doos lachend mee. “Man, wat moet je daar toch mee?”

Tijdens een uurtje ontvetten ontstond het plan om een bureaulamp te maken. Na wat geschetst te hebben en een mal gemaakt om de ketting te fixeren en vervolgens te lassen, heb ik van een stukje koper en een spijker de ophanging voor het lampje gemaakt.

Bij een bekende winkelketen kocht ik een simpel lampje, en zo zijn vieze versleten onderdelen uit de agrarische sector getransformeerd in een decoratief lampje dat in veel interieurs past.

Ad de Rouw

e-Mail: derou023@outlook.com

Salvador Dalí

The Endless Enigma | Te zien vanaf 10 maart 2023

Pazzanistraat 37
1014 DB Amsterdam
+31 (0) 20 247 9500

FABRIQUE DES LUMIÈRES
AMSTERDAM

<https://www.fabrique-lumieres.com>

**Kunstenaar
of hobbyist?**

dekwast.nl

04.02.2023 T/M
25.03.2023

HET IS
LENTE

museum de
koperen knop

Binnendams 6 | 3373 AD
Hardinxveld-Giessendam | www.koperenknop.nl
open: dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 17.00 uur
en zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur

museum de koperen knop

Binnendams 6
3373 AD Hardinxveld-Giessendam
Telefoonnr.: 0184-611366

<https://www.koperenknop.nl/>

Passe - Partout Kunstmagazine

*Passe-Partout Kunstmagazine voorheen
Kunststof Magazine verschijnt 6 x per jaar.*

Het digitale magazine is een gratis uitgave van
Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief.

Redactie Passe-Partout :
Sylvia Bosch.

Lay-out & fotografie :
Antony Swiderski.
antonyswiderski.nl

Model Cover foto:
Arcane_Morticia.

Website Arcane:

<https://www.modelmayhem.com/416796>

Zullen we vrienden worden?

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken
voor de kunst.

Want kunst kleurt je leven !

De activiteiten die wij als vrijwilligers
organiseren zijn laagdrempelig zodat ze
toegankelijk zijn voor iedereen.
Om dit ook in de toekomst te blijven doen
hebben we vrienden nodig die met 10 euro
per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.

Editie 13.2 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half April 2023

**Kopy aanleveren
vóór eind Maart 2023.**

Redactie: sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wist U dat er ook een Engelse versie van Passe-Partout
Kunstmagazine beschikbaar is.

Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van Passe-Partout
Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website van het
Leerdams kunstenaars collectief:

